

Č. 1627.

Z n á m k y: Nepřípustnost slovní známky »medica« pro výrobky chemické (§ 1 známk. novely z r. 1895).

(Nález ze dne 7. listopadu 1922 č. 16.282.)

V ě c: Julius K. v Praze (adv. Dr. R. Selb z Prahy) proti ministerstvu obchodu (odb. r. K. Weber) o částečný výmaz známky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. výnosem rozhodlo ministerstvo obchodu, že st-lem přihlášená známka »medica«, jež byla zapsána u obchodní a živnostenské komory v Praze mimo jiné též pro výrobky chemické, neměla vzhledem k ustanovení § 1 známk. zákona k označení těchto výrobků býti zapsána, a nařídilo částečný výmaz její v tom směru, aby ze seznamu zboží známkou touto chráněného vyloučeny byly výrobky chemické.

V důvodech svého rozhodnutí uvedl žal. úřad, že slovo »medica« jest plural středního rodu latinského adjektiva »medicus — a — um«, značícího tolik, co lékařský, medicínální, tedy v množném čísle věci lékařské, v přeneseném pak smyslu i výrobky medicínální. Vzhledem k tomu jest prý ono slovo, pokud se ho má používat jako označení pro výrobky chemické, jež jak známo, jsou z velké části zároveň přípravky léčivými, pouhým pojmenováním zboží známkou chráněného a postrádá distinktivnosti požadované §em 1 zák. o ochraně známek.

Námítky st-le přednesené v řízení správním, že výklad slova »medica«, podávaný ministerstvem, neopírá se o vyjádření filologa, jenž by jedině k výkladu tomu byl povolán, a že i tento výklad by byl pro věc nerozhodným, ježto záleží jedině na tom, jaký smysl přikládají tomuto slovu konsumenti a překupníci, kteří snad se slovem tím spojují představu nějaké bohyně neb osoby či věci s medicinou nějak související, nikoli však a priori věci medicínální či léčebné, uznal žal. úřad za bezpodstatné, ježto význam slova »medica« právě tak jako význam podobných slov »medicínální, medicamenta, medicina« a pod. jest dnes každému konsumentu průměrného vzdělání znám, takže i širší konsumentenstvo může lehko o významu této slovní známky býti poučeno.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Nař. rozhodnutí spočívá na předpokladu, že slovo »medica«, pokud sloužit má jako slovní známka pro výrobky chemické, jest pouhým pojmenováním zboží chráněného, tedy pouhým udáním jakosti a určení dotčeného zboží. Slova však, jež obsahují toliko udání jakosti a určení zboží, jsou vyloučena ze zápisu dle výslovného předpisu §u 1 známk. novely z r. 1895 a jest tedy výrok nařizující výmaz známky jen slovo takové obsahující tímto předpisem a ustanovením § 21 lit. d) známk. zákona z r. 1890 odůvodněn.

V daném případě zbývá tedy jen zkoumat, zdali slovo »medica« jest slovem obsahující výhradně udání jakosti a určení zboží.

St-l popíraje to připouští sice, že slovo »medica«, použije-li se ho k označení chemických výrobků, obsahuje udání jakosti a určení tohoto zboží, domnívá se však, že na slovo to předpisu § 1 novely 1895 užití nelze proto, že slova »medica« užívá se také ještě ve významu jiném,

zejména k označení lékařky. Jest tedy stížnost po této stránce založena na názoru, že slovo není v ý h r a d n ý m udáním jakosti a určení zboží, jestliže, byť i údaj takový obsahovalo, má mimo to ještě význam jiný.

Toto pojetí předpisu § 1 novely z roku 1895 nemohl nss uznati za správné. Předpisem tím chtěl zákon zřejmě zabrániti tomu, aby slova potřebná a vhodná k popisu zboží nebyla zápisem jako známka monopolisována, takže by mimo majitele známky nikdo jiný slov takových k popisu svého zboží užití nesměl.

S tohoto hlediska jest okolnost, že určité slovo může vedle udání jakosti a určení jistého zboží, znamenati ještě něco jiného, zcela irelevantní, neboť tím se neodnímá slovu tomu nikterak charakter pouhého označení jakosti a určení zboží, jenž vylučuje použití slova toho k zápisu za slovní známku.

Z téhož důvodu je také bez významu, že laik může se slovem tím spojovati také představu nějaké bohyně neb osoby či věci s medicinou související.

Stížnost vytýká také, že výklad slova »medica« mohl by podati jediné filolog, čímž asi chce naznačiti, že úřad měl posudek jeho si vyžádati, a neučinil-li tak, že trpí rozhodnutí jeho vadou řízení.

K námitce té třeba podotknouti, že mezi st-lem a žal. úřadem nebylo ve správním řízení sporu o významu slova »medica«, neboť stížnost nepopírá, že by slovo ono neznamenal věci medicínální, jak za to má žal. úřad, a také úřad nikterak nesnaží se vyvracet tvrzení st-lky, že slovo »medica« značí také osobu ženskou provozující lékařství. Nebylo zde tedy rozporu, k jehož vysvětlení by byl musil býti přibrán filolog.

Ostatně st-l sám zbavuje tuto námitku svou veškeré váhy další svou námitkou, již popírá, že by pro řešení této otázky rozhodným byl výklad filologův a tvrdí, že jest úplně lhostejno, jaký pojem filolog se slovem »medica« spojuje, poněvadž záleží pouze na tom, co si pod tímto slovem představují konsumenté a překupníci.

V tom názoru shoduje se stížnost s nař. rozhodnutím, jež rovněž klade váhu na to, je-li význam řečeného slova znám v těch kruzích, jež výrobků těch potřebují.

Ze všech těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1628.

Pozemková reforma: Nestačí odůvodniti rozhodnutí, kterým stát. pozem. úřad odpírá schváliti zcizení části zabrané půdy, všeobecnými poukazy na to, že by zcizením tím bylo v rozsáhlé míře znemožněno provedení pozemkové reformy nebo že by prodejem částic půdy lesní bylo překaženo zvláštní určení, jaké má v reformě půda lesní.

(Nález ze dne 8. listopadu 1922 č. 16.285.)

Věc: Josef N. a společníci ve V. (adv. Dr. R. Traub z Č. Brodu) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (min. místotaj. Dr. K. Pradáč) o zcizení zabraných nemovitostí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.